

Юрданъ Михайловъ

ПОГЛЕДЪ ВЪРХУ ПРОИЗХОДА И РАЗВИТИЕТО НА ПЕРИОДИЧНИТЪ СПИСАНИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ СЛЕДЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

ЮРДАНЪ МИХАИЛОВЪ

Български белетристъ и публицистъ, редакторъ на илюстрираното списание „Свѣтлина“, основано въ 1891 год. (сега XXXVII год.), въ страницитъ на което срещаме най често научни и забавни статии, биографични очерки и спомени за наши обществени дейци, писатели, поети, и чиито картини изобщо добре разработени, хубаво поясняватъ нашия животъ. Роденъ въ Сливенъ въ 1860 г. Следвалъ е презъ 1883—1884 г. правото въ Парижкия юридически факултетъ. Печаталъ е първитъ си белетристични трудове въ 1879 г. въ в. „Свѣтлина“ въ Сливенъ. Въ сп. „Знаме“ (Ст.-Загора — 1864) е обнародвалъ балада „Смарагди“. Подъ псевдонимъ Бродаръ е обнародвалъ въ списанието си „Свѣтлина“ редъ разкази, хуморески и драматичното си произведение „Драга“. Постъпилъ на служба по желѣзницитъ въ Южна България на 15 май 1878 г. и е заемалъ държавни служби: началникъ на Пловдивската телеф. станция; секретаръ, инспекторъ и после главенъ директоръ на пошитъ и телеграфитъ; княжески комисаръ при източнитъ желѣзници; Софийски и Пиротски окръженъ управителъ.

Разглеждането на този въпросъ е една обширна тема, чието всестранно изучаване изисква повече време и по-голямъ трудъ. Самото цитиране на просъществувалитъ досега списания, съ кратка характеристика върху тѣхната програма и пр. е достатъченъ материалъ за една отдѣлна голѣма студия отъ нѣколко коли. Целта на тази наша статия не е такава.

За самитъ списания, както и за тѣхнитъ читатели ще бжде по-назидателно, ако се задоволимъ да изтъкнемъ по-главнитъ точки, които иматъ нераздѣлна връзка съ условията, при които се е зародилъ периодичния ни печатъ и продължава да се развива. По този начинъ, ползата ще бжде двойка както за редакциитъ, тъй и за читающата публика. Считайки, че така въпроса става по-интересенъ за едната и другата страна ние пристѣпваме къмъ разглеждането накратко, на по-главнитъ му точки.

Идеята като първо условие

Идеята е първата динамична сила, която е движила редактора—основателя на едно списание. Безъ нея никое благородно начинание не е могло да стѣпи на здрави и плодови основи. Тя е въодушевлявала и ръководила редактора на замисленото списание и е закреплявала постепенно неговото бждеще съществуване. Липсата на идея бива главната причина задето много добри нагледъ списания сж оставали на кръжстопъ.

За прокарването на идеята сж нуждни десетки години, за да може списанието да се наложи на читателя, защото той не се задоволява само съ красноречиви програмни обещания, а напротивъ, като ги съпостави съ дѣлата, по-съзнателно се привързва съ съдържанието на списанието и го обиква, щомъ види, че той не е измаменъ въ своитъ очаквания. Прочее, всѣко списание е единъ културенъ институтъ, една идея за насаждането интересъ и любовъ къмъ наука, изкуство и литература у читателя.